

DOMOVINA

Štampa vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne pretisnine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 3 gl., pol leta 1 gl. 50 kr., za četrt leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celji.

Celjski višji gimnazij.

Kot jeden najstarejših srednješolskih zavodov ima celjski višji gimnazij častitljivo preteklost za seboj. Število obiskujočih ga dijakov je nadkrilovalo navadno sovrstne zavode, kajti, tukaj je bil dom vede in znanosti, mesto Celje pa je bilo po strpljivosti prebivalcev učeči se mladini drugi dom.

Tako je bilo, toda davno, pred večimi desetletji.

Dandanes ta zavod močno hira, iščejo mu leka na razne načine. Število dijakov na njem se vedno krči, ugled in veljava starega zavoda gineta. Kaj je temu krivo? Nerodni zistem, ki ni le nikoli znal z duhom časa korakati, pač pa je še marsikaj poostril, tako, da so nastale gujilobe na zunaj in znotraj.

Vodstvo gimnazija držalo se je vedno krčevito zastarelih absolutističnih nazorov, da je obvarovati zavodu — nemški značaj. Tako je seveda želja naše okostenele vlade. A mož, ki v tem oziru ni storil samo — „kar velevala mu sttan“, je vsekakor ravnatelj zadnjih desetletij naš tem zavodu. Sporazumno rekrutira se tudi ostalo učno osebje iz tujih elementov, tako, da dostikrat ni bilo niti za skromno odmerjene slovenske urice — slovenskega profesorja, nego je imel ta „posel“ kak Nemeč, ki je — tudi zmožen nekoliko slovenščine. In takšno duševno suženstvo ter oholo preziranje naše narodnosti see dogaja na c. kr. državnem zavodu, ki je namenjen delu dežele, v kateri tvorijo Slovenci malodane 99% prebivalstva.

Pruski duh, kakršnega širijo na celjskem gimnaziju nemški profesorji, je prava kuga za naše slovenske pokrajine. Koliko nestalnih značajev so znali zasukati na svojo stran, koliko renegatov, slovenskih janičarjev nam je

priskrbel ta zavod s svojim učnim osebjem in učnim zistemom!

Toliko bo gotovo zadostovalo z ozirom na velike duševne hibe na tem zavodu, da prepričamo vsakogar, kako težko se odloči načajen slovenski oče, zaupati svojega sina tacemu zavodu.

Napake, gorostasne napake so pa še krajevne in fizične.

Neuk gorski kmetič prispeva s ponosom zadnje krajcarje, da se domača ljudska šola v zdravstvenem oziru sezida ali vsaj prekroji. C. kr. državni višji gimnazij v Celju pogreša vsake higijenične uprave. Staro plesnivo in preperele poslopje, kakršnega bi se sramovalo naše gorsko ljudstvo za svojo ljudsko šolo, je tempelj muze, odgojevališče bodočih državnih funkcionarjev. Učne sobe, temne in zaduhle, o ventilaciji ni niti govora. Zdravniško je pripoznano, da je iskati vzroke tako često pojavljajoči kratkovidnosti naših gimnazijskih dijakov baš v teh staroveško temnih učnih sobanah. Malokje namdemo toliko mladine oborožene z očali, kakor med celjskimi dijaki nemškega gimnazija.

Prostor, na katerem stoji to kulturno izobraževališče, primeren je pač za sejmišče ali cirkus, nikakor pa ne za zavod, v katerem mora delovati nežni duh naše mladine z neprestano napetostjo. Okoli in okoli učnih soban razprostira se zunaj hrapavi kamniti tlak, po katerem ropočejo težki vozovi. Trume prepirajočih in kričečih pasantov oživljajo ves dan ta prostor. Tik okenj „pojo“ zvonovi župne cerkve. Vse to se „harmonično“ meša z resnim predavanjem v šolskih sobanah. Kajti, ako se noče mladina zadušiti v poletni soparici in v okuženem zraku, morajo biti okna odprta, odkod sicer ventilacija!

Za vse to pa se vodstvo gimnazija in šolska oblast ne brigata, nje smotri niso toliko zdravstveno odgojevanje in znanstveno izobraževanje, kakor da še ohrani poslopju „zgodovinska pomembnost“ in neskaljeni nemški značaj.

Ne dolžimo toliko vlade kot vrhovne nadzorovalke srednjih šol, kakor pa nestrpljivost ožje njene uprave. Pred leti že ponudilo se je zidanje novega modernega gimnazijskega poslopja, katero naj bi obsegalo tudi nemško-slovenske razrede. Temu pa so se odločno uprli znani zaščitniki nemškega značaja višjemu gimnaziju, češ, s tem bi se pomešala „žlahtna“ nemška krvica par renegatskih gojencev in odgojiteljev.

Rajši vidijo, da hira duševno in telesno nedolžna mladina, da hira i zavod sam.

Mestni pritlikavci se malo brigajo za celjski gimnazij, kajti njih zarod je itak bolj pristopen družbi postopačev in puhlih kričačev, kakor pa zavodu resnih študij. Za slovensko ljudstvo pa, za kojega edino mora biti naš zavod namenjen, je pa po njih zavisti itak boljše, da ne bi nikdar imelo prilike izobraziti duševnih zakladov, katere mu je Stvarnik podaril.

Pravi namen, naravni pogoj temu zavodu se drzno zanika, zato pa hoče nemško misleče vadstvo kar nakrat rešiti dvojni, toda krivi značaj, da se število dijaštva pomnoži, da se nemštvo na njem okrepi. Sredstvo, katero si je v ta namen izmislil nemško navdahnjeni ravnatelj, sicer ni pedagogično, ne pošteno, toda pruskemu namenu prikladno. Škoda zanj, da ima za take nasvete samo papir, ne pa tudi denar.

Deželni odbor štajarski začel se je namreč pečati s vprašanjem, kako povspešiti obisk na nemškem višjem gimnaziju v Celju.

Tu mu je došel predlog nemško mislečega našega ravnateljstva kakor iz srca. Deželni od-

LISTEK.

Ciganka.

Izvirna povest.

(Spisal Dragotin Vrenko.)

Drugo jutro sta sedela gospod in gospa Migolič ravno pri zajutruku, ko prihitel Ana še enkrat v salon, kar ni bila njena navada; težko je sopela in hitro ni našla besedice, da bi spregovorila, torej se je gospa dobrovoljno k njej obrnila, rekoč:

„No, Ana, ali je kaj novega?“

„Da, milostiva, ne zamerite — jaz sem se tako prestrašila,“ reče Ana jecljaje. „Pepina je ravnokar bila pri meni in mi pravila, da je po noči našla neko Ciganko v veži čisto nezavestno stoprav, ko je — dete porodila,“ pripoveduje strežajka dalje.

„Kaj? — tukaj v naši veži — in Ciganko?“ čudi se gospa in vstane od mize.

„Da, milostiva,“ pritrudi Ana, „in Pepina pusti milostivo gospo ponižno prositi, da bi prišli potem malo doli pogledat; ona ne ve kaj početi.“

Gospod Migolič je mirno poslušal čudno novico in pil svojo kavo, zdaj pa je pogledal gospo in rekel:

„Pojdi, pa poglej, kaj je res! Pepina si ne zna sama pomagati.“

A njegova soproga je bila že pri vratih, ko je zadnje besedo spregovoril, in hitela po stopnicah na dvorišče. On pa si je natlačil svojo pipo in začel prebirati nove časopise. Ana je pospravila po mizi, a radovednost jej ni dala miru in kmalu je letela za gospo gledat Ciganko.

Na dvorišču blizu veže je stanovala hišina Pepina s svojim možem, s katerim sta za snaznost celega poslopja imela skrbiti in ni se jima slabo godilo; stanovanje sta imela zastonj, gospa Migoličeva ju je tudi podpirala in vrh tega sta si še z drugim delom precej zaslužila. Sinoči, ko se je spravljala k počitku, sliši naenkrat neko stokanje iz veže sem, kakor da bi kdo v budih bolečinah ječal. Nekaj časa posluša, a vedno bolj razločno sliši čudno ječanje. Groza jo je bilo in zbudila je moža, ki je že spal, da bi šla pogledat, kaj se v veži godi. Malo nejevoljno je zamrmral, da ga ne pusti v miru spat, a vendar je vstal in tiho sta s Pepino lezla v vežo. Tukaj vzdigne ona luč malo višje in čudni prizor se pokaže strmečim očem. Ciganka je v težkih bolečinah stokala, na prvih stopnicah sloveča in pri njenih nogah je ležalo na trdih tleh novorojeno dete.

Od začetka nista vedela, kaj bi počela. Ali bi na pomoč klicala? Ljudje so že večidel vsi spali in saj bi se tudi nihče ne bil zmenil za ubogo Ciganko, kakor gospa Migoličeva; a ta je že spala in nista si je upala buditi. Toda v takem položaju ni bilo dolgo za premišljevanje, temveč pomagati je bilo treba in sicer kmalu, da se življenje ubogega deteta reši. Vzdignila sta Ciganko in jo nesla z detetom v svoje stanovanje, kjer sta jo položila na posteljo. Kakor sta vedla in znala, sta ji stregla in čula pri njej skozi celo noč. Zjutraj je hitela Ani povedat novico.

Ko je gospa Migoličeva vstopila, ji Pepina vse natančno pripoveduje in jo vpraša, kaj bi počela sedaj s Ciganko; pri sebi da je ne more obdržati in da bo to policiji naznanila. Blagodušna gospa pa prevzame vso skrb, reče Ani, ki je za njo prihitela in po strani gledala rujavo Ciganko na postelji, naj pripravi sobo poleg salona in pošlje po zdravnika; potem stopi k Ciganki, ki pa je z zaprtimi očmi čisto mirno ležala in ni je hotela zdramiti. Naposled še vse uredi, kar je treba pri takšnih slučajih in da se bo Ciganka brez poškodovanja v prvo nadstropje prenesla, stisne Pepini nekaj okroglega v roko in odide vse to svojemu soprogu poročat. Ta je bil z vsem zadovoljen, kar je njegova draga

bor je bil namreč v začetku mnenja, naj bi se v to svrhu osnovali štipendiji za gimnazijske dijake omenjenega zavoda. Ravnatelj Končnik pa jih je prehitel ter nasvetoval, naj se omenjene ustanove rajši poklonijo umetnemu vališču nemškega dijaštva na tem gimnaziju, takozvanemu „Studentenheimu“. V istem, da se potem ustanovi več brezplačnih mest za nemške dijake, in rešena je čast nemškemu zavodu, rešen nemški značaj istega.

S čegavim denarjem pa hoče razpolagati nemški deželni odbor? Z denarjem cele dežele! Kdo prispeva istega? Nad tretjino slovensko ljudstvo!

Ali si je tedaj misliti hujše pljuske v obraz vernemu slovenskemu narodu! Z našimi krvavo prisluženimi davčnimi krajcarji naj bi mi mastili otroke naših ljutih sovragov, da se isti obrazijo za dobre službe ter potem nasledujejo svoje očete, razne nemške in nemčurske tlačitelje, v zatiranju nas in našega prava. In vse to še na lastni zemlji, na c. kr. zavodu, ki je po naravnih in državnih zakonih namenjen le za domačine, t. j. Slovence.

V ljudskih šolah nam odtujujejo s priberačenimi pruskimi markami našo nedolžno mladino; v srednjih šolah pa bi se naj to godilo v podvojeni meri in celó — za naš denar.

Vlada naj nujno premeni nesrečni ponemčevalni zistem in zdravstvene pogoje na celjskem višjem gimnaziju ter pri nastavljanju učnega osebja gleda na narodnost pretežne večine prebivalstva. Ako sprejmejo tudi sto brezplačnih štipendistov v „Studentenheim“, propadal bo v kljub temu gimnazij od leta do leta, ker to sredstvo je nepošteno, nima pravične podlage. „Studentenheim“ ostane v naših očeh navadna pruska agitacija, in ta naj bi bil temelj državnemu avstrijskemu izobraževališču!

Deželni odbor štajarski si pa naj mirno izpraša vest, predno začne morda uvaževati nasvete svojega ljubljenca na celjskem gimnaziju; če je činitelje naše deželne vlade prevzela preveč strast za prusko agitiranje med nami, bo naša dolžnost, podučiti slovensko ljudstvo o nezdravih odnošajih protekcijskega gimnazija v Celju; naš narodni ponos je že itak veliko popustil, toda šibe, s katero nas tepó, pa vendar nočemo poljubljati.

Zvijača naših nasprotnikov.

Še vselej, kadar so se zastopniki slovenskega ljudstva in naroda potegovali v državnem zboru ali deželnih zborih s slovenskimi manjšinami za istega pravice ter razkrivali krivice, ki jih ta narod med Nemci in pod vladnimi birokrati trpi, — vselej še, pravimo, prišli so za temi pritožbami nemški ali laški poslanci in njih kričači v podobi listov ter zaupili: „Nič res, Slovenci lažejo, tako in to hočejo le njih agitatorji!“

Razen tega pošljejo ob takih prilikah še svoje ljudi sem ter tam loviti ljudsko mnenje — nasprotnega zmisla. No, to politično komedijo uganjati razumejo ti ljudje prav dobro, da bi jo le mi tako razumeli! — vspeh je večkrat velik zanje, vlada — rada verjame kar je Slovanom v škodo!

Pritožbe slov. dežel. poslancev v koroškem deželnem zboru o slovenskem ljud. šolstvu, za govor dež. šolskega nadzornika in pisarenja nemških polit. listov zatem — dokazuje resnico gorenjih trditvev.

Ker imajo Nemci in ker ima vlada take nam nasprotno organe na svoji strani, je igra kaj lahka, za Slovence pa partija težka — kaj doseči!

Kaj sledi iz tega? — To, da so obmejni Slovenci izročeni še nadalje svoji suženski usodi, če se vlada ne oprime pravice, naši poslanci pa bolj energične metode v bojevanju.

Po stari navadi se Nemci zoperstavljajo našim zahtevam iz političnega sovraštva in njih boj vodi strast. Razen tega poiščejo tudi vse mogoče protidokaze o „neopravičenosti“ teh naših zahtev, a če jim primanjkuje tu ali tam tehtnih dokazov, in če jim zmanjka teh, potem se vržejo na zvijačo in uspeh jim navadno ne spodleti!

Če Slovenci na Koroškem ali Štajarskem tožijo o pomanjkanju slov. ljud. šol, trde Nemci, da slovenski stariši sami zahtevajo znanje nemščine. Če se toži o nemškem uradovanju, odgovarjajo, da so vse stranke nemščine zmožne ali pa: saj slovenskih tiskovin niti ne zahtevajo Slovenci.

S takimi dokazili, zvijačo in lažjo deluje nemški aparat pri vladi zoper naše zahteve.

Torej: Podprimo vselej in povsod naše zahteve z neovrgljivimi dokazi resnice, navedimo povsod slučaje, pomagajmo si s statistiko in — vzgojimo naše ljudstvo politično! Če ne bomo z ljudstvom vedno v dotiki, če mu ne bomo dejansko šli na roko in ga o vseh važnih zadevah poučevali, ostalo bo zanemarjeno in poslušalo le — sovražnika.

Nemci in Italijani so drzni politiki, v nas ne poznamo tiste drznosti. Med tem, ko smejo oni vlado preslepiti in v kozji rog ugnati, se mi le plazimo okoli nje, naposled ona le tem ljudem verjame nam — ne! In tako se potem tudi izvršuje „pravica“ v — našo škodo!

Uprijmo se tedaj divjajočemu ponemčevanju na vseh koncih in krajih s tisto brezobzirno taktiko, s kakršno pritiskajo razni faktorji na nas, bomo le videli ali dospemo s časom do ravnopravnosti v praksi ali ne.

Vsak Slovenec naj pred svetom, na vsakem javnem mestu, uradu in krogu zahteva čast in pravice svojega jezika, potem se bo naše politično oblačno obnebje kmalu zjasnilo — tudi na Dunaju, — in zastopniki slovenskega naroda

bodo potem povsod imeli lažje delo in — večji uspeh. Slovenec, ki se priliznjememu Nemcu uklanja, je moralno zgubljen! Če se vse oborožuje, zakaj bi Slovenci lenobo pasli!

Strahopetnost centralne vlade.

Te dni je pričel zborovati istrski deželni zbor. Vlada ga je sklicala tokrat v Koper, v ne posredno bližino Trsta. Dokler je zboroval na kraju sedeža dež. odbora — v Poreču, — dogajali so se v tej istrski zbornici taki prizori nad slovensko manjšino poslancev, da se je omikan svet moral zgražati nad takim — turškim početjem. Slovanski poslanci so bili izpostavljeni italijanskemu nasilstvu, njih v zbornici prijavljene zahteve so se prezirale, in deželni glavkar se ni zavedal svoje dolžnosti, ko so laški poslanci in z različno sodrgo napolnjena galerija uganjali v dvorani malovredne škandale. To je trpelo več zasedanj zaporedoma. Naposled — po hudem pritisku še le — premestila je vlada deželni zbor v Pulj. Tam se razmere niso nič boljšale. Letos je sedež dež. zbora v Kopru, v več ali manj italijanskem gnezdu z 11.000 prebivalci, kojih število pa obsega obilo Slovencev in Hrvatov.

Radovednost nas žene, kakšen bo tek deželnozbornskih obravnav v Kopru. Da se v tem mestu istotako kot v Poreču ne manjka strastnih, zagrizenih in podivjanih laških elementov, je znana stvar, zlasti onemu, ki je ta polotok že katerikrat obiskal in nekaj dni v njem preživel. In blizu — Trsta je. Po morju si s parobrodom v jedni uri v Trstu. Slovanska manjšina se mora tu ravno tako oborožiti kot tam, zlasti pa paziti na ljudi — dr. Gambinijevega kalibra.

To prestavljanje dež. zbora zdaj sem zdaj tje, napraviti mora na treznega opazovalca in politika čuden utis, čuden zlasti zato, ker se ž njim vlada sama — smeši. Par irredentarskih kričačev je preprečilo l. 1893. znane dvojezične napise pri sodišču v Piranu, tolpa podivjanega človeštva s „kultiviranimi“ poslanci pa pritiska slovensko manjšino, vlado pa uganja v kozji rog, da mora za ta zakonodajalni zastop iskati zavetišča zdaj tu zdaj tam, kakor bi ne imela sredstev vse to preprečiti!?

Ali ni taka vladna popustljivost in strahopetnost vse graje vredna?

Če poslovanje tacega zastopa vsled rogoviljenja ni mogoče, če so poslanci manjšine celo v nevarnosti za svoje življenje, potem je, če drugače ne gre, vlada dolžna razmere zboljšati oziroma odstraniti, dež. zbor razpustiti in poskrbeti za red in mir, ne pa suvati se dati v obraz v pričo celega sveta!

Slovanski poslanci v Kopru niso nič bolj varni, kot v prejšnjih mestih, in zato jim je treba obile previdnosti.

Razposajeno nemštvo in italijanstvo ne pozna v Avstriji nobenega reda več, in bolj ko

uredila in preselil se je s svojimi časopisi in knjigami v drugo sobo, na desno od salona.

Kmalu potem je tudi že Ciganka ležala z detetom v mehkih blazinah v prvem nadstropju; zdravnik je natančno naročil, kako ravnati ž njo in milostiva gospa in Ana sta ji stregli kakor kaki kneginji.

Med prodajalkami v veži ni imelo občudovanja ne konca ne kraja, ko jim je Pepina pripovedovala čudno novico in nekaj je še morala iz svoje domišljije dostaviti, da je zadostila ra dovednosti svojih slušalk. Sveda je moralo to ostati med njimi in k večjemu se je smelo povedati le kaki dobri prijateljici. Vkljub temu je vedelo to novico prihodnje jutro vse mesto natančno.

III.

Po kosilu se je gospod Migolič spravil k navadnemu popoldanskemu počitku. Ana je pospravljala po kuhinji in sama pri sebi predarjala, kaj bode milostiva s Ciganko in otrokom počela. Gospa je med tem zopet šla k Ciganki, vzela dete na roke in ga milo gledala; bilo je tako lepo in ljubo otroče s plavimi očmi, kar je gospa s čudenjem zapazila, kajti majhno deklece bi imelo imeti po pravilu črne oči po svojem rodu. Lahno ga je zibala na rokah in otožni čuti so se vzbujali v njenih prsah. Zakaj jej ni sreča

določena, da bi tudi ona mogla svoje dete pestovati? Kako bi ga ljubila in ga z vso skrbjo matrne ljubezni vzgojila! Zdajci se zdrami Ciganka, plaho pogleda okoli sebe po sobi in ko zagleda gospo z detetom na rokah, se ji velike črne oči čudno zasvetijo.

„Kje sem, gospa?“ vpraša s slabim glasom in kakor da bi jo bilo strah, se ogleduje po sobi.

„Le mirni bodite“ odgovori ji gospa in položi dete na posteljo, „pri dobrih ljudeh ste! Ne bojte se, da bi se vam kaj žalega storilo!“

„Ah milostiva gospa, kako ste dobri! A s čim vam bom vse to povrnila?“

„Kako ste pa prišli tukaj v našo vežo, da vas nihče ni prej zapazil?“ vpraša zdaj gospa, ker radovedna je bila, kako in od kod je Ciganka prišla v takem stanu.

„Oh milostiva gospa, jaz sem uboga zapuščenca žena!“ zdihuje Ciganka, da se je moralo človeku srce topiti.“

„A, kje imate pa vašega moža? Sami vendar niste potovali?“ vpraša gospa pomilovalno dalje.

„Vsi so me zapustili, ko nisem več mogla dalje; za cesto sem padla utrujena na tla, a nihče se ni brigal za me. Prosila sem in vpila za njimi, vse zastonj! Čez nekaj časa sem vstala z zadnjimi močmi se privlekla do mesta. Misli

sem, da me bo straža zapazila, pa vendar sem se še zamogla skriti v vežo in tukaj nisem mogla več naprej.

Gospa jo je zvesto poslušala in smilila se ji je uboga žena; čeravno je bila Ciganka, in Cigani nikjer niso na dobrem glasu, je vendar gospa Migoličeva mislila, da resnico govori. V svoji poštenosti in radodarnosti ni poznala hudobije in hinavstva, katero je Ciganka dobro znala skrivati. Sklenila je torej Ciganko in otroka obdržati pri sebi, dokler popolnoma ne okreva in ne more dalje in jo vprašala, če pusti otroka krstiti; da bo to sama oskrbela, se samo ob sebi razume. Ko je Ciganka v to privolila, je poslala po babico in proti večeru so nesli majhnega ciganskega otroka h krstu. Gospod in gospa Migolič sta bila botra.

Komaj se je Ciganka čutila samo, skloni se v postelji po konci in pazljivo poslušala, če ni nikogar blizu. Vse je bilo tiho, le spodaj po ulici se je slišalo živahno gibanje. Vstane in gre k oknu, kjer je stala majhna miza; miznico odpre in na vse strani se oziraje, kakor bi se bala, da jo kdo opazuje, privleče iz nje težko zlato verižico: rahlo jo položi na mizo in dalje išče; kmalu se zadovoljno zasmehlja in položi zraven verižice dva dragocena zlata prstana; potem zopet poslušala, če se nihče ne bliža, zapre miz-

postajajo razmere zmedene in resne, bolj ti robnita ta dva podivjano kultivirana naroda na ulici. V Primorji se morajo narodni zastopniki Slovencev in Hrvatov podajati z — revolverji v žepu v deželno zbornico k sejam, in z napetim orožjem v rokah iti po ulici domov, tostran Krasa pa žanje svoje orgije Nemeč, to vse zaradi — popustljivosti in strahopetnosti vlade. Potem pa hoče biti Avstrija — mogočna država!

Celjske novice.

(Umrl je) v Gradcu bivši glavni davkar v v Celji g. A. Vidic. Rajni bil je rodom Kranjec, a se malo zavedal svoje narodnosti, kakor večina starih uradnikov iz prejšnje dobe.

(„Čevljar baron“) burko s petjem in godbo uprizori „Celjsko pev. društvo“ v nedeljo dne 16. aprila t. l. v veliki dvorani „Narodnega doma“ v Celji. Pri predstavi sodeluje iz posebne prijaznosti slavni čitalniški orkester pod vodstvom svojega kapelnika. Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob pol 8 uri. Vstopnina: Sedeži v parterji 1 in 2 vrste (naslanjači) 1 gld. 3 do 7. vrste 70 kr., 8. do 16. vrste 50 kr. Sedeži na balkonu 70 kr. Stojišče 30 kr. Dijaki in redni udje del. podp. društva 20 kr. Vstopnica ima v predprodaji trgovina Dragotin Hribar-ja. Med 1. in 2. dejanjem je četrt ure premora. Sl. občinstvo se uljudno opozarja, da se s predstavo točno ob polu 8. uri prične, ter se pozneje dolhajajoči prosijo, da blagovolijo še le med odmorom svoje sedeže zavzeti, da ne motijo pevcev s premikanjem stolov.

(Vabilo) k rednemu zborovanju „Učiteljskega društva za celjski in laški okraj“ dne 16. aprila ob pol 11. uri v okoliški deški šoli z nastopnim dnevnim redom: 1.) Zapisnik. 2. Petje. 3. Društvene zadeve in nasveti. 4.) Nekaj o metodi lepomisja. (Nadaljuje A. Petriček.) K prav obilni udeležbi najljubneje vabi odbor.

(„Jour fixe“ „Celjskega Sokola“) pretečeno soboto je privabil lepo število članov in odličnih gostov v „Narodni dom“. Prisoten je bil med drugimi tudi prvi soustanovnik g. dr. Treo iz Postojne, kateri nas je očaral z navdušenim govorom za sokolske ideje ter narodno gibanje sploh. Razven nam že znanega komika g. Perdana pa smo se divili ta večer veliki komični spretnosti g. S. iz Postojne, o katerem bomo imeli priliko govoriti, ko se isti stalno med nami naseli. Sklenilo se je, da se priredi v nedeljo teden, t. j. dne 23. t. m. zopet enak prijateljski sestanek.

(Za družbo sv. Cirila in Metoda.) Gospod F. Vidic, železniški uradnik v Celji, daroval je 5 gld. družbi sv. Cirila in Metoda vsled neke prijazno poravnane častne zadeve; znesek od pošlje naše uredništvo na svoje mesto.

(Restavracija na celjskem kolodvoru) Mestna občina se je sporazumela z vodstvom južne železnice, da se napravi na peronu celj-

skega kolodvora omejena restavracija, kjer se bodo prodajala običajna okrepčila.

(Gostilna „Del. podp. društva“) neznosno jezi celjske očete, osobito nemške gostilničarje. Slovenski delavski sloji so jim bili dosedaj v kljub „Narodnemu domu“ točni odjemalci. Sedaj pa nikdar, nikdar več. . . . Polni prostori omenjene zadruške gostilne zdeli so se jim baš sedaj o praznikih slovenska „provokacija“. V zadnji seji občinskega sveta so že jadikovali, in odbornik Mörtel je celo pozival župana, naj posveti po sebnosti tej gostilni. „Je že vse ukrenjeno“, odgovoril mu je župan. Znamenje, da se bo začela strastna gonja proti tej naši gostilni. Pa naša vest je povsem mirna.

(Prevelika gorečnost!) Ob priliki letošnjih naborov v Celju opazovati je bilo nedavno na glavni ulici mučen prizor. Neki kmetski nabornik spozabil se je v pijanosti in običajni resignaciji, da je malce zaukal. Takoj ga zgrabita dva mestna stražarja, ga pehata in vlačita ter kričita v jednomer svoj nemški „halts Maul!“ Prestrašeni fant tega seveda ni razumel ter si je najbrže mislil, da ga vspodbujata k ukanju. In res je isto ponovil. Zato pa ga tirata v poslopje okr. glavarstva, ga z naporom na tleh zvezeta, na kar ga jeden vleče za verigo, da se je siromaku v meso zadirala, drugi pa ga drži za pas in ga poriva. Vse je mrmralo nad tako mučno ekspedicijo. Zoper trpinčenje živalij imamo dež. zakon, teleta se smejo le s širokim pasom zvezati, s človekom pa, ki si ni svest nikake hudobije ter vrh tega ni bil niti pri popolni zavesti, pa se postopa očito na tako staroveški način. Uprav škandalozen je pa bil nastopen tlučaj: V petek popoldan vračala se je od nabora večja družba fantov. Blizu „Narodnega doma“ jeden teh zauka. Takoj je stražar zraven, ki jednega, a ne krivca, zaradi tega kara in mrmraje ošteva. Seveda le nemško. Fant pa, svest si svoje nedolžnosti, mu odgovori: „Govorite vsaj slovensko, kakor govorim jaz, da vem kaj želite od mene!“ Komaj je to izgovoril, že ga drži pest „pravice“ za vrat s klicem: „Sie sind arretiert!“ In res je vlekkel prestrašenega v zapor, kjer so ga obdržali baje celi dan. O tem še bomo najbrže govorili. — Policaji pa naj bi pomislili, da so sami kmečki fantje, ki bodo morda le kratek čas v mestni službi in da se jim kdaj zna povračati, kar oni danes počenjajo s svojimi brati po krvi, ne da bi meli pravega povoda k temu, samo da ustrezajo onim, ki so jih poklicali v to službo.

Spodnje-štajarske novice.

(Deželni zbor štajarski.) V 11. seji dne 7. t. m. je bilo predloženo poročilo deželnega odbora za volilno premembo, za razširjenje norišnice Feldhof ter več občinskih zadev. Poslanec Žičkar podal je predlog za regulacijo Sotle. Poslanec grof Kottalinsky stavil je dolg ugovor

„Oh, moja ljuba, majhna Marijica, zlata Marijica, začne deteta ljubkovati; „o draga, dobra gospa, tisočkrat vam naj Bog povrne, da ste se me usmili in da mi Marijica živi“ začne se zahvaljevati gospej in ji hoče roke poljubiti, toda ona tega ni pripustila in stopila od postelje. To ji je bila dosti velika hvala, da je zamogla ubogi ženi pomagati in jo tako osrečiti.

Gospod Migolič je malo počasneje hodil in se torej tudi malo kasneje domov vrnil. A komaj je palico in klobuk odložil, ko že nekdo na vrata potrka in v salon stopi — Cigankin mož.

G. Migolič je srpo pogledal čudnega gosta in ga vprašal, kaj ga pelje k njemu; toda mislil si je tudi takoj, da mora biti kaj zaradi Ciganke.

„Častiti gospod, ne zamerite, — ali ni tukaj v tej hiši neka Ciganka?“ vpraša sedaj Cigan in neustrašljivo gleda gospodu v oči.

„Da, ali kaj hočete z njo?“

„Ona je moja žena in —“ dalje ni prišel, kajti Migolič mu je presekala besedo, malo bliže stopil in mu strogo očital:

„Tako, tako, vi ste njen mož! Ali tako skrbite za svojo bolno ženo, da jo za cesto pustite nezavestno ležati?“

Cigan zadnjih besed ni popolnoma zastopil, a tukaj se je bilo treba opravičiti; vedel namreč ni, kako se je njegova žena lagala.

proti uporabi § 14. Deželni namestnik pa ga je podučil, da deželnemu zboru ne pristojata oblast kritikovati najvišje naredbe. Poslanec Herk je podal s svojimi tovariši predlog za upeljavo šestletnega šolskega obiska. — V seji dne 8. t. m. bile so na dnevnem redu večinoma občinske zadeve. Trg Vuzenica prosi za izločitev iz dose- dajne občine ter za ustanovitev lastne trške občine. Poslanec dr. Rosina s tovariši predlaga ustanovitev viničarske šole v Ljutomeru s slo- venskim učnim jezikom.

(Osebna vest) Pravosodni minister je pre- mestil gg. notarja Martina Kocbek iz Marenberga v Konjice, a Matijo Bežan iz Žužemberka na Kranjskem v Marenberg.

(Duhovniške premembe) Novomašnik iz reda minoritov o. Norbert Povoden, je nastavljen za kapelana pri Sv. Barbari v Halozah, a do- sedajni kapelan o. Franc Kukec, je premeščen v Gradec.

(Učiteljske premembe) Nadučiteljem-vodi- teljem so imenovani gg. J. Pirch na slovenski ljudski šoli v Konjicah, Anton Gselmann, dose- daj učitelj v Dobrovcih, za Sv. Martin pri Vur- berku. Učiteljem-voditeljem so imenovani gg. Sil- vester Košutnik, dosedaj podučitelj pri D. M. v Brezjem, za Razborje pri Slov. Gradcu, Franc Harrich, dosedaj nadučitelj v Marenbergu, za jednorazrednico v Breznem pri Ribnici ter Josef Močnik, dosedaj v Skomrah, za Sv. Kunigundo na Pohorju. V Skomre pride začasno g. Šnuderl iz Zreč, a v Zrečah ga bo nadomestovala gđc. Roza Rössmann. Učiteljem na dosedajnem mestu je imenovan g. Franc Kresnig, podučitelj na nemški šoli v Laškem trgu. Premeščena je iz Loč na nemško šolo v Laškem trgu podučite- ljica gđc. Pavla Cidrich. Stalni na svojih mestih so postali gg. podučitelji: Alojzij Recelj v Št. Jurju ob juž. žel., Josip Poljanec v Kapeli, Fr. Nechutny na nemški šoli v Konjicah in Beno Serajnik v Čadramu.

(Zindler odstopil.) Deželnošolski nadzor- nik za srednje šole na Štajarskem, dr. J. Zindler je šel v pokoj ter dobil ob tej priliki naslov dvornega svetnika. Njegovim namestnikom je imenovan mariborski gimnazijski ravnatelj dr. Peter Stornik. Nemški listi točijo solze za Zindlerjem in istočasno rotijo novoimenovanega nadzornika, naj izvaja svojo nalogo v istem duhu kakor njegov prednik, kajti — nemški značaj koroških in štajarskih srednjih šol se mora ob- varovati. Bodemo videli kako dolgo!

(Županom v Veliki Pirešici) je bil izvoljen dne 5. t. m. g. Jernej Stefančič, posestnik v Pernovem. Izvoljeni je neustrašen narodnjak.

(Pri c. kr. okrajni sodnji v Šoštanju) je prosta služba pisarja. Prosilci morajo biti slo- venščine in nemščine v jeziku in pisavi zmožni.

(„Kmetijsko društvo v Rečici“) ima že 325 udov, ki bodo vplačali najmanj 10.000 kron. Število udov se množi dan za dnevom. Zadruga

nico in sbrani zlatnino v žep svoje obleke, katera je visela pri postelji čez stol. A ni še bilo zadosti. Kakor kača, ki po mehkem mahu leze, a pri najmanjšem šumu obstoji in se zvije, tako se je Ciganka plazila po sobi sem in tja in iskala, kaj bi se še dalo zlahka shraniti, da bi ne bilo sumljivo. Mnogo vsakovrstnih drobnih reči se je našlo po sobi raztresenih, kakor majhno zrcalo, lične ščetke, glavniki itd.: vse je potovalo v prostoren Cigankin žep. Ob steni je še stala velika omara; tudi tukaj je poskusila Ciganka svojo srečo in priznati jej moramo, da je vse predalce bolj natančno preiskala, kakor morda sodni adjunkt, ki išče kaj sumljivega za- radi kake tatvine ali uboja. Razven drugih dra- gocenih reči omenjamo samo šest svilnih rut, katere si je shranila za spomin. V salon se ni upala stopiti, kajti zunaj so se že slišali koraki in v jednom trenutku je bila v postelji.

Migoličevi so se vračali od krsta domov. Gospa in babica sta prinesli Ciganki, ki se je napravila, kakor da bi se bila ravnokar iz do- brodejnega spanja zbudila, otroka nazaj. Ciganka ga vesela vzame na roki, stiskuje na prsi in ga poljubuje. „Kakšno ime ste ji dali?“ vpraša hitro.

„Marija je, Marija,“ oglasi se gospa in ba- bica skupaj.

„Častiti gospod, jaz nisem tega kriv,“ opravi- čuje se, „verjamite mi! Jaz sem na potu pre- cej zaostal in ko sem zvečer prišel k mojim ljudem, so mi pravili, da je šla moja žena v Reko, šel sem torej za njo, da bi jo našel.“

„Kako pa ste zvedeli, da je ravno v moji hiši, če je vse res, kar ste mi zdaj pravili?“

„Hodil sem celi dan po mestu okoli in povpraševal, toda nihče mi ni znal kaj gotovega povedati, in ko pridem na Korzo, vidim, da dve ženski neseti otroka od krsta. Šel sem za njima in vprašal prodajalke v veži, čegav je ta otrok in povedale so mi, da je neka Ciganka tukaj v hiši porodila.“ Ni še bil popolnoma gotov s svojim pripovedovanjem, ko stopi gospa Migoli- čeva v sobo. Cigan je pogledal skoz odprta vrata v sobo in njegove oči so se srečale s Cigankinimi.

Migolič hitro razloži svoji soprogi, kaj da Cigan želi.

„Kaj hočete sedaj z vašo ženo“, se obrne gospa k Ciganu. Z vami ne more iti, ker je še preslaba.“

„Jaz mislim, da bo šla,“ odgovori Cigan, „tukaj je ne morem pustiti, da ne bo gospodi delala nadleže.“

(Dalje prihodnjič.)

bo imela svoj sedež in glavno skladišče v Rečici, na pripravnih krajih snovala bo pa zadruga skladišča.

(Pri veselici v Vojniku), katera se ima vršiti v nedeljo, dne 23. t. m. v prostorih starega Vrečerja, popoldne ob 4. uri — bode sledeči vspeled: 1. „Hej Slovenci“, moški zbor. 1. „Sretan imendan“, mazurka, tamburaši. 3. „Prvikrat pri fotografu“, veseloigra v enem dejanju. Osebe: fotograf in oče Kraševc; s češkega poslovenil R. Vaclavik. 4. „Domovini“, zbor s samospévoma; dr. B. Ipavic. 5. „U sladkoi sanji“, valček, tamburaši. 6. „Stotnik in njegov sluga“, burka v enem dejanju. 7. „Megla v jezeru“, čveterospev. 8. „Naprej“, zbor. — Po veselici je prosta zabava in ples. Vstopnina za osebo 20 kr. Čisti dohodek je namenjen v nakup muzikalij pevskemu in tamburaškemu zboru.

(Nove posojilnice.) Na Planini in Središču snujejo posojilnice.

(Iz Dobrne.) Naša mladina. Na velikonočni ponedeljek so priredili domači in nekateri tuji dijaki na odru tukajšnjega bralnega društva gledališko predstavo, a ker je Dobrna slovenska vas, je morala biti igra seveda tudi — nemška. Oder se je moral v to svrhu pripraviti, pa na poti je bila slovenska zastava, torej proč z njo, seveda, kakor je to že običajno, na prav laskav način. Vsa čast naši slovenski(?) srednješolski mladini, junaško se je borila za nemško posest! Le tako naprej! — Tužna nam majka! Sinove si izredila, oni pa so te zaničevali.

(Odlikovanje.) Gosp. Anton Arzenšek, nadučitelj v Stranicah, je dobil častno svetinjo za njegovo nad 40letno službovanje. Isti službuje že 42 let vedno na enem mestu, t. j. v Stranicah, kar je gotovo zelo redek slučaj. Na mnoga leta!

(Razširjena šola.) Štirirazrednica v Čadramu razširi se v petrazrednico.

(Nesreča.) Štiriletna hčerka posestnika Lajlar v Polenah pri Konjicah pasla je 6. t. m. z drugimi otroci na hribu Kozjak ovce. Otroci so si zakurili. Omenjeno dekletce prišlo je preblizu ognja — unelo se ji je krilce. Bežala je domov, bila je že vsa v plamenu. Prestrašeni stariši so skušali ogenj odušiti, a bilo je prepozno, ker dete je bilo že popolnoma ogorelo. Vsled groznih bolečin je dekletce že drugi dan umrlo. Stariši — pazite na svoje otroke!

(Sumljiva najdba.) Izpod Konjiške gore vozili so pretekli petek pesek. V precej globokem in ozkem klanecu izruvala so pri tem kolesa človeško okostje. Misli se, da so to telesni ostanki nekega Konjičana, koji je pred kakimi 15 leti na čuden način izginil. Vrše se preiskave.

(Kopališče rogaška Slatina) je dobilo novega oskrbnika in ravnatelja v osebi nekega Viktorja Trotter. Kdo je ta Trotter, in kakšne zasluge ima, bo pač znano deželnemu odboru. Nam pa se že ime zdi nekam sumljivo, kakor da bi možu nikakor ne pristojala deželna služba na slovenski zemlji.

(V Rogatcu) je počil v ondotni župni cerkvi veliki zvon, ter ni več za rabo. Bil je zavarovan.

(Redka zver.) V Strmcu blizu Stoperc so ubili nedavno kmetje velikega divjega mačka, ko je baš zadavil v podstrešju kmeta Štefana Šobe par kur, da bi jih potem ložje odnesel. Ta nenavadna zver potikalala se je že par let po gorovju Boča ter prizadajala mnogo škode med kuretino. Žival meri stegnjena nad meter ter je zelo krepka. Pred več leti so tudi že ustrelili jednega divjega mačka na Boču.

(Ponesrečil je) dne 26. m. m. na železniški progi blizu Pragerskega železniški delavec Franc Gajzer. Napil se je žganja ter taval po noči po železniškem tiru, dokler ga ni dohitel vlak ter usmrtil.]

(Posojilnica v Slov. Bistrici.) Denarni prejemki v letu 1898 znašajo 87.940 gld. 20 kr., izdatki v taistej dobi pa 82.062 gld. 16 kr. in je bilo tedaj denarnega prometa 170.002 gld. 36 kr. Hranilne vloge v letu 1898 znašajo 57.392 gld. 17 kr., vzdignilo se je 47.639 gld. 77 kr. in se je tedaj 9752 gld. 40 kr. več vložilo kakor vzdignilo. Novih posojil se je v letu 1898 dalo 19.099 gld. — kr., vrnilo pa se je 11.304 gld. — kr., tedaj so se posojila zvišala za 7795 gld. — kr. Posojila koncem leta 1897 so znašala 111.144 gld. 58 kr. in je tedaj stanje

posojil koncem 1898 leta 118.939 gld. 58 kr. Čisti dobiček za leto 1898 znaša z ozirom na to, da sta se knjigovodja in blagajnik namestila s stalno plačo, katera je med upravnimi stroški za leto 1898 vračunjena, le 1319 gld. 55 kr., kateri se ima po nasvetu nadzorstva in vsled sklepa današnjega občnega zbora na sledeči način razdeliti: Nagrada knjigovodju in blagajniku 100 gld. — kr., ostalim posameznim udom načelstva in nadzorstva 290 gld. — kr., za sklepanje računov 50 gld. — kr. Za dobrodelne namene: Dijaški kuhinji v Mariboru 40 gld., v Celju 20 gld., v Ptujih 10 gld. Dijaškemu podpornemu društvu na Dunaju 25 gld. Dijaškemu podpornemu društvu v Gradcu 25 gld. Katoliškemu podpornemu društvu v Celju 15 gld. Družbi sv. Cirila in Metoda 20 gld. Ustanovnina savinjski podružnici slovenskega planinskega društva 30 gld. Ustanovnina društvu „Naša straža“ 25 gld. Za Prešernov spomenik v Ljubljani 5 gld. Za godbeni klub v Celju 30 gld. Skupaj 245 gld. Ostanek čistega dobička 634 gld. 55 kr., pa se pridene posebni rezervi, katera se zviša dostavši prejšnjih 3066 gld. 26 kr. na 3700 gld. 81 kr. Splošna rezerva znaša 796 gld. 81 kr. in imate obe rezervi skupaj 4497 gld. 44 kr.

(Kislo grozdje za ptujске Nemce) Dne 28. m. m. vršilo se je zborovanje novoizvoljenega okrajnega zastopa. Nemška manjšina je napela še zadnje moči, da se vspne na površje. Ker je umrl zastopnik obrti in industrije, gosp. Bratanič še pred konstituiranjem, zahteval je dr. pl. Fichtenau novo volitev. Ko pa so ga podučili, da to ni postavno, odložilo je vseh devet Nemcev iz skupine trgovstva in industrije svoje mandate. Izvoljeni so bili na to iz plenuma notar Oschgan in dr. Jurtela, iz skupine trgovine in industrije Sellinschegg za mesta in trge Martin Krajnc iz Ptujске gore, za kmetske občine dr. Horvat, za veleposestvo Mih. Brenčič; načelnikom je izvoljen Zelenik, namestnikom pa Oschgan.

(Od Sv. Antona v Slov. goricah) Pretečeni teden bil je za našo faro nesrečen. Na velikonočni ponedeljek ponesrečil je kmet Gašparič; ogledoval je s sosedom v pivnici samokres, ki se je sprožil, a krogla zadrla se mu je skozi roko v dimlje. — V sredo po noči vračal se je Fran Kocmut vinjen od vinograda. Po poti padel je na kol in si prepral trebuh. — V petek proti večeru vnelo se je poslopje kmetu Pravičiču. Le slučajno vlekel je veter tako srečno, da iskre niso dosegle sosed njih hiš.

(Vremenska postaja Sv. Anton v Slov. goricah.) V teku te zime padlo je 1014 cm snega po Slov. goricah.

(Od Sv. Ane v Slov. goricah) (Smrt. Oglednice.) V Gradcu je pri usmiljenih bratih umrl naš anski rojak gosp. Friderik Seyfried, brat našega občespoštovanega c. kr. poštarja g. Josip Seyfrieda. Mož je imel blizu cerkve lep vinograd, v katerega je rad zahajal in tudi sam za delo prijel, akoravno je toliko imel, da bi lahko živel; a skromni mož je dejal: „Delo blaži človeka in stori da postane star“. Pri njem se je to izpolnilo, dosegel je lepo starost. Sveti mu večna luč! — Dobil sem slučajno v roke oglednico Sv. Benedikta, a smelo rečem, da sem se nad njo jezil, malo pa konečno tudi smejal. Jezil sem se radi tega, da stoji na oglednici mesto: „Dopisnica“ — „Postkarte“, a pod sliko: „Gruss aus St. Benedikten W. B.“. Potem še le imajo Slovenci — besedo. Smejati sem se pa moral, ker ta oglednica celó — nasprotno kaže, n. pr. nad podobo sv. Benedikta stoji: „Wallfahrtskirche Hl. 3 Könige“, a pod cerkvijo sv. treh Kraljev: „Südseite“. Tudi za nas Anovčane je nek mazač napravil oglednice in so se mu takó — posrečile, da so trgovci odklonili razprodajo istih. Takoj je pa g. Josip Seyfried omislil po fotografiji Sv. Ane v Gradcu krasne oglednice, na katerih se blesti: „Dopisnica“ in pod sliko: „Pozdrav od Sv. Ane v Slov. goricah“. Vsa čast izrekamo vrlemu slovenskemu narodnjaku in založniku g. Jos. Seyfriedu za ta lep dar, ker s tem smo pokazali svetu, da pri Sv. Ani živimo Slovenci!

(Posojilnica v Framu) imela je lansko leto prometa 148.710 gld. 81 kr. Čisti dobiček za leto 1898 znaša 1468 gld. 60 kr. Vsled sklepa glavnega zbora naj se porabi: Ustanovnim zadruž-

nikom 6% dividende 313 gld. 80 kr. Nagrada udom načelstva za leto 1898 á 10 gld. 60 gld. Nagrada računskima pregledovalcema á 10 gld. 20 gl. Izvanredna nagrada tajniku 40 gld. Nagrada za sklep računov 170 gld. Za dobre namene 366 gld. Skupaj 969 gld. 80 kr. Ostanek dobička po 498 gld. 80 kr. se prinese posebni rezervi. Obe rezervi leta 1898 znašate 3501 gld. 25 kr., tedaj skupaj 4000 gld. 05 kr.

(Iz Maribora) se nam piše: „V št. 14, str. 2. „Domovine“. Kedaj in kje nese Nemeč v slovenski zavod kak krajcar.“ V Mariborski slov. posojilnici ima gosp. Schigert, oskrbnik pri grofu Meranu v Pekrah, svoje tisočake, ker plača ta zavod več odstotkov kakor nemška hranilnica. Ta gospod je sicer trd Nemeč in takozvani „Slovenožec“. Zavedna mariborska Slovenka.

(Sv. Križ pri Mariboru.) Dne 3. t. m. je bil pri Sv. Križu pri Mariboru I. občni zbor „Kozjaške posojilnice“ in „Kmečke zadruge“.

(Županom v Slovenjem Gradcu) je izvoljen krčmar in poštar Goll, ker je dosedajni, notar Tomscheg, prostovoljno odložil to mesto.

Novi lovski zakon za Štajarsko.

Naši vinogradarji in sadjerejci, kakor kmetovalci sploh, so dolgo čakali na premembo lovskega zakona. Isti je sedaj potrjen. Dasi niso v njem uresničene vse nade interesovanih, odpomogel je vsaj kolikor toliko neznosni nedotakljivosti škodljive divjačine.

Ker pa zamore le popolno poznanje zakona kaj koristiti prizadetim, ker le oni, kateri ve svoje pravice in dolžnosti, se lahko okoristi oziroma obvaruje škode, priobčimo tukaj novo lovsko postavo, kakor je ista potrjena, doslovno:

Z dovoljenjem deželnega zbora Moje vojvodine Štajarske vzvideva se Mi zaukazati nastopno:

§ 1. Sledeča divjačina se v navedenem času počitka ne sme niti streljati, niti loviti, niti pobijati:

1. a) Jeleni od 15. januarja do 24. junija in od 15. oktobra do 1. decembra.

b) Košute i jelenčeta od 1. februarja do 1. avgusta.

V občinah, v katerih je radi nemogočega zakupa politična okrajna oblast v smislu § 10. tega zakona odredila kaj drugega, razveljavlja se počitek za jelene, košute i jelenčeta, dokler traja to stanje.

2. Divje koze od 15. decembra do 31. julija.

3. Srnjaki od 1. februarja do zadnjega maja; srne in srnčeta od 1. februarja do zadnjega septembra.

4. Polsk in planinski zajci od 1. marca do zadnjega avgusta.

5. Divji petelini in ruševci (škarjevci) od 16. junija do zadnjega marca; kokoši obojih vrst celo leto.

6. Fazani od 1. marca do 1. avgusta.

7. Navadne, rdeče, snežne i skalne jarebice, prepelice i kozice od prvega februarja do konca julija.

8. Divje gosi, divje race i turalice od 1. marca do konca junija.

§ 2. 14 dnij po začetku počitka in med dobo njegovo ne sme se prodajati nobena prepovedana vrsta divjačine.

V dobi od 1. marca do 15. avgusta se z lovskimi psi ne sme loviti.

§ 3. Lovljenje kakršne koli divjačine v zanjke, naprava samostrelav, vničevanje in pobiranje jajc, jemanje mlade divjačine iz gnjezd, in vničevanje gnjezd je prepovedano. Izjemno je dovoljeno samo lastniku lova ali po njem nastavljenim pomožnim osebam pobiranje jajc v svrhu valjenja po domačih kurah, kakor tudi lovljenje perjadi.

§ 4. Ta zakon ne velja za lov divjačine v ograjenih zverinjakah in fazanerijah.

Prodaja v takih zverinjakah in fazanerijah v dobi počitka dobljene divjačine pa je v zmislu določb §§ 2. in 12. prepovedana.

§ 5. Ako se pokaže v lovskem okrožju potreba, zmanjšati število kake vrste divjačine na korist po njej oškodovanega kmetijstva ali gozdarstva, zaukaže okrajna oblast to zmanjšanje na predlog občinskega zastopa, do služnosti

upravičencev, ali lastnika lova ali pa uradno in jih določi, če treba, v številkah, ter se ima izvesti zmanjšanje v prvi vrsti po samem lastniku lova v dobi počitka.

Ako ne vstreže lovski lastnik naredbi oblastnijske sploh, ali vsaj ne primerno, sme izročiti politična okrajna oblast na njegove stroške drugim izvedenim in zaupnim osebam izvršitev takih naredeb.

Lastnik lova sme postreljati živali (golo-kočce), katere delajo v kmetijskih nasadih znatno škodo (škodljive živali) v mesecih maju, juniju, juliju in brez posebnega dovoljenja in naročila. Postrelitev mora se naznaniti v 24 urah politični oblasti.

§ 6. V krajnih občinah z znamenito vinorejo sme skleniti občinski odbor, da se pokončajo zajci v celi krajni občini. V tem slučaju ni lovskega počitka za zajce in je zakupnik lova zavezan pokončati jih kolikor mogoče.

Prodaja v teh občinah od 1. marca do konca avgusta pobitih zajcev je prepovedana v zmislu §§ 2. in 12.

Kot občina z znamenito vinorejo ima se smatrati brezpogojno taka, v kateri je, akoravno samo v eni davčni občini, po odštetju gozdnih nasadov, 5 odstotkov ali več zemljiškemu davku podvržene zemlje odmenjene vinoreji.

Ali se ima razven tega slučaja občina smatrati kot taka z znamenito vinorejo, prepušča se razsodbi oblastnijske, poklicane v odobrenje občinskouradnega sklepa. Občinski odbor mora sklep o iztrebljenju zajcev takoj naznaniti politični oblasti v odobrenje.

To odobrenje ima se odreči samo tedaj, ako občinski sklep ni pravilno izvršen, ali se vinoreja ne goji v znamenitem obsegu.

Odlok je dostaviti občini v preteku ednega meseca. Proti tej razsodbi pristoja razven lovskega lastnika in občinskega zastopa tudi načelnikom sosednjih občin v 14 dneh, od dneva naznanila, priziv do c. kr. namestništva, katero določuje končno v mesečnem roku.

Na sličen način odločuje namestništvo neposredno o sklepih storjenih v občinah z lastno upravo.

Pravomočni občinski sklep o pokončanju zajcev obvelja koncem tekočega zakupnega leta in sme zakupnik takega občinskega lova od tega trenutka zahtevati pri politični okrajni oblasti razvezo zakupne pogodbe ali primerno zmanjšanje zakupnine.

Pri novih zakupih občinskih lovov, pri katerih je tak pravomočen občinski sklep o pokončanju zajcev veljaven, ima se to v zakupnih pogojih izkazati.

Ako lastnik ne vstreže zaukazu pokončati zajce kolikor možno ali vsaj, ako ne stori tega na primeren način, izročiti sme politična okrajna oblast izvršitev na njegove stroške drugim izvedenim i zaupnim osebam.

Pod istimi pogoji in istim namenom sme odrediti okrajna politična oblast tudi gonje.

(Konec prihodnjic.)

Poziv.

Vsa šol. vodstva se nujno pozivljajo, da blagovolijo najkasneje v 8 dneh poročati o izvanšolski delavnosti vsega učiteljskega osebja na dotični šoli. Poroča se naj v prvi vrsti kako in koliko delujejo posamezne učiteljske osebe v raznih društvih, kakor telovadskih, pevskih, gasilnih, bralnih, sadjarskih, vinorejskih, hmeljarskih, planinskih, olupševalnih in drugih društvih; kako pospešujejo podpora društva za učence, ljudsko-šolske kuhinje, kako skrbé za izobrazbo naroda po ustanovljenji narodnih knjižic, po javnih občekoristnih predavanjih itd., sploh se naj kratko, po jedrnatu pové, kako deluje učiteljstvo izvan šole za dušni in telesni blagor ljudstva. Omenja se naj tudi, ako je kdo poročevatelj o toči, o potresih in drugih vremenskih opazovanjih. Ker se bode iz vseh teh poročil sestavil pregled občekoristne izvanšolske delavnosti učiteljstva, kateri se bo objavil v dneh, ko pride predlog dež. odbora o zboljšani učiteljskih plač pred dež. zbor, zato je pač v interesu vsakterega, da se ta poročila nemudoma sestavijo ter odpošljejo — če tudi kar po dopisnicah — Francu Mohnschein, učitelju-voditelju v Tobelbadu pri Gradcu.

Fr. Praprotnik.

Druge slovenske novice.

(Imenovanje.) Sekundarijem za ljubljansko bolnišnico je imenovan dr. R. Weibel. Zdravnikom za II. ljubljanski zdravstveni okraj pa je imenovan metliški okrajni zdravnik dr. Peter Košenina.

(Osebna vest.) Okrajni komisar pri dež. vladi v Ljubljani, baron Rikard Apfaltrern je imenovan c. kr. komornikom.

(Poštna zadeva.) Načelnikom društvene bolniške blagajne c. kr. neeraričnega osebja na Kranjskem, Primorskem in v Dalmaciji je izvoljen g. Fran Fajdiga, c. kr. poštar v Sodražici.

(Promocija.) Na graškem vseučilišču je bil pretečeni teden promoviran doktorjem prava g. Fran Eller, sin znanega narodnjaka, nadučitelj v Zili pri Beljaku. Mladi doktor je tudi plodovit pesnik slovenski.

(Osebna vest.) Okrajni šolski nadzornik v Tolminu, g. Val. Kumar, je stopil v pokoj.

(Poročila) se je gospica Marica Nadlišek, odlična slovenska pisateljica in urednica „Slovenke“ z g. Gregor-jem Bartol, c. kr. poštним oficijalom v Trstu.

(Velika veselica za Prešernov spomenik), katero so priredila ljubljanska ženska društva na Belo nedeljo v ondotnem „Narodnem domu“ vspele je tako sijajno, da so jo morali v torek, dne 11. t. m. ponoviti. Vsekakor so dohodki lepi. Iz tega vidimo, da sodimo naše občinstvo krivo, ako mu predbacivamo mlačnost v enakih stvareh. Treba je le srečne akcije, kakoršno so uprizorile narodne gospe in gospice ljubljanske.

(Ljubljanske novice.) Pretečeni ponedeljek šla je iz Ljubljane prva lokomotiva po novi vrhniški železnici. Peljala se je s tem vlakom komisija in upravni svet. V kratkem odpre se ta železnica prometu. — Pretekle dni bila sta v Ljubljani zastopnika dveh družb z Dunaja zaradi sklenitve pogodbe tičoče se gradnje električne železnice, ki se prične, kakor čujemo, graditi meseca maja ali junija t. l. — V Ljubljano došlo je do zdaj razen domačih tudi nad 600 laških delavcev. Stavbna dela so se ta teden pričela že povsodi izvrševati. Ker se bode letos gradilo poleg privatnih tudi več javnih poslopij, bo stavbna sezona v Ljubljani letos zelo živahna.

— Mestno elektrarno ljubljansko bodo letos vsled nastale potrebe primerno razširili in so se dotična dela že pričela. — Deželni zbor ima še obilo gradiva obdelati. V narodnogospodarskem oziru je rešil isti do zdaj že več točk. Zasedanje bo trajalo baje do konca tega meseca. — Nova višja gimnazija se otvori s prihodnjim šolskim letom (1899/1900). Nižja gimnazija se preseli po adoptiranju licealnega poslopja v tega prostore. — Olepšava ljubljanskega mesta bode letos v marsičem napredovala. Kedaj se prične graditi deželni dvorec in južni centralni kolodvor, še ni znano.

(Ustrelil se je) v Ljubljani dne 10. t. m. posestnik Fran Borštnik.

(Zaradi zapostavljenja slovenskega jezika pri graškem nadsodišču) je interpeloval v kranjskem dež. zboru poslanec dr. Majaron.

(Nagrade za pokončane zveri). Kranjski deželni odbor je izplačal v minulem letu 30 gld. za jednega medveda, 10 gld. za medvedko, 38 gld. za 19 vider, 30 gld. za 6 steklih psov, 5 gld. za jedno steklo mačko.

(Nedeljski počitek) pri ljubljanskem finančnem ravnateljstvu je izposloval državni poslanec Vencajz.

(V Šmartnem pri Litiji) položijo temeljni kamen novi župni cerkvi v nedeljo dne 4. junija t. l.

(Mrtvega so našli) dne 5. t. m. na Peči v nekem hlevu 22letnega Antona Gril, katerega je umorilo žganje.

(Požari.) Dne 4. t. m. zgorela je v Kosezah posestniku A. Skalarju hiša z gospodarskim poslopjem. V Štorovju pri Zatičini pa je zgorela v noči 6. t. m. hiša J. Bučarju.

(Umrli je) dne 11. t. m. Maks Veja, župnik v Bukovšici pri Železnikih. R. i. p.

(Kako se tujci med nami bogaté.) Neko tuje podjetje je kupilo svojedobno v Dovjem na Gorenjskem za par sto gld. cementno rudnino ter postavilo tam tovarno za cement. Samo

lansko leto je bilo 32.259 gld. čistega dobička Slovenci pač ne znamo vzdigati zakladov!

(Umrli je) na Dvoru dne 29. m. m. ondotni nadučitelj Jakob Koželj, star 64 let.

(Požar.) V Dragi pri Višnji gori je zgorel dne 5. t. m. kozolec gospe Gilly, v katerem je bilo nad 300 centov krme in slame. Zgoreli so tudi trije vozovi in mnogo kmetijskega orodja, škoda znaša okoli 3000 gld. V nevarnosti je bila tudi cerkev.

(K samomoru nadučitelja Raktelja v Št. Vidu nad Vipavo.) Dne 5. t. m. so truplo pokojnika odkopali ter je zdravnik potrdil nepravilnost v njegovih možganih, na kar se je vršil pogreb z zvonjenjem in vso slovesnostjo.

(Vlak je povozil) dne 7. t. m. med postajama Rakek-Postojna 36letnega delavca Petra Iseppa, doma iz tržaške okolice.

(Umrli je) v Postojni zdravnik g. dr. Matej Pikel, star še le 32 let. Bil je odločen narodnjak. N. p. v m.

(Požari v Goričah pri Postojni.) Dne 4. t. m. začelo je goret v daljših prestankih na treh krajih. Vse je bilo razburjeno, ker se je vedelo, da dela to zlobna roka, kajti našli so pri jednem požaru tlečo gobo v strehi. Celo noč so kmetje stražili vas, a drugi dan sta vkljub temu bili zopet dve hiši v plamenu. Škoda je zelo velika, zločinca pa še nimajo.

(Cesarski manevri) bodo letos na Koroškem in Češkem. Češkim manevrom prisostvoval bo cesar od 31. avgusta do 4. septembra; med 15. in 20. septembrom pa pride v Beljak, kjer bo glavni stan. Na Koroško pa pridejo tačas baje razven našega cesarja tudi ruski car, nemški cesar in italijanski prestolonaslednik. Glavne vaje se bodo vršile med Celovcem in Gornjim Dravogradom.

(Nemški „Schulverein“ na Koroškem) kar siplje denar, že vé, da bo seme dobro kalilo. Za šolske stavbe so dobile slovenske občine z nemčursko upravo: Važenberg 1000 gld., Št. Jakob pri Celovcu 500 gld., Skočidol 400 gld., Vetrinj 200 gld. Učiteljsko semenišče v Celovcu je dobilo 1000 gld., otroška vrteca v Železni Kapli in Velikovcu 900 gld. — Uradni list koroške dež. vlade hvaležno izkazuje te darove. Škandal!

(V Devinu) so odprli otroški vrtec, kateri bo spodkopal sčasoma temelj ondotni laški šoli.

(V Gorici) so odkrili pretečeno nedeljo v Rajnerjevi vojašnici na zelo slovesen način cesarjev spomenik. Razven vsega vojaštva udeležilo se je slavnosti tudi zastopništvo mestnih in drugih javnih uprav.

(Pisanka goriškim Slovencem.) Veliko se je ugibalo zadnji čas, kdo bo dež. glavar na Goriškem, naslednik grofa Coroninija. Slovenci so se nadjali, da se jim pokaže vendar enkrat „v premembo“ majhna pravica, ker dosedaj je zavzemal to mesto vedno Italijan, da si je večina prebivalstva v deželi slovenska. Sedaj se je imenovanje razglasilo, in nikdo drug ni postal dež. glavar, nego baš dr. Pajer, vodja goriških lahnov, najstrastnejši sovražnik Slovencev. Tako je moralo priti, sicer bi prišla vlada iz tira obstoječemu sistemu napram Slovanom.

(Posojilnica v Voloskem) je imela v pretečenem upravnem letu za 211.987 gld. 69 kr. vlog ter 2259 gld. 72 kr. čistega dobička.

Druge avstrijske novice.

(Sestanek vladarjev.) V političnih krogih se govori, da se sestanejo to poletje nemški in avstrijski cesar ter ruski car nekje na rusko-poljskih tleh.

(Izvrševalni odbor desnice) bi bil imel sklicati svojo sejo na dan 13. t. m. Po daljšem posvetovanju, katerega je imel odborov načelnik vitez Javorski, odložila se je seja na poznejši čas, ko bodo deželni zbori zaključili svoje delovanje. Živeti nam je tedaj še dolgo v negotovosti, kako da se kaj premeni v državnem položaju gledé Slovanov.

(Zaupniki nemških opozicijskih strank) so imeli skupno sejo dne 9. t. m. na Dunaju. Vsako kronovino je zastopal poseben zaupnik, kateri je imel načrt o zahtevah Nemcev v dotični deželi. Stranka Schönerrjancev se seje ni udeležila. Vendar se niso mogli sporazumeti, nego so izvolili le odsek sedmerih članov, kateri naj

izdelajo poročila o položaju Nemcev v Avstriji in njih zahtevah.

(Avstrija na Kitajskem.) Dunajski listi poročajo, da pri bodočem svetovnem deljenju na Kitajskem ne bo Avstrija prezrta, temveč, da ima sedaj v to svrhu tri vojne ladije v kitajskem vodovju. Kot najbolj „pripraven“ kos zemlje bi bila za Avstrijo takozvana provinca Fukin, katera šteje 26 milijonov prebivalstva, ki se peča največ s pridelovanjem čaja.

(Na Moravskem) je umrl član gosposke zbornice grof Vladimir Mitrovski, star 85 let.

(Premembe pri vojnih poveljstvih.) Poveljnik praškega (8.) voja, fcm. grof Filip Grünne, je šel v pokoj, ker je nenadoma zbolel na umu; na njegovo mesto je imenovan vojni zapovednik v Košicah (Kašau) fcm. Ljudovik Fabini, a v Košice pride fml. Herman pl. Pokorny.

(Češkimi nemškimi poslancem), kateri niso prišli dosedaj v deželni zbor, poslal je deželni maršal dopis, v katerem jih pozivlja, naj se zborovanja udeležijo, ali pa svojo odsotnost opravičijo. Ako tega ne storé v 14. dneh, zgubijo najbrže svoje mandate.

(Nova okrožna sodišča na Češkem.) Deželni odbor je predložil češkemu dež. zboru predlog za ustanovitev okrožnih sodišč v Trautenau, Žlan, Kladno, Lejtomišl in Klatau ter najst novih okrajnih sodišč.

(Antisemitski izgredi v Nahodu na Češkem.) Dne 5. t. m. ustavili so delo delavci v tkalnicah v Nahodu, napadli hiše in trgovine Židov, jih razdajali in oropali. Orožništvo je bilo preslabo, poklicali so vojake iz Jožefovega. Razdevanje je trajalo vso noč, škode je nad 70.000 gld.

(Hrvatsko vseučilišče v Zagrebu.) Letošnji zimski tečaj je obiskovalo to vseučilišče 657 sluščateljev, in sicer 537 rednih in 120 izvanrednih. Bilo je 418 pravoslavcev, 87 bogoslovcev, 82 modroslovcev, 29 gozdarskih akademikov, 41 lekarničarjev. Razven domačinov je bilo 12 iz Dalmacije, iz Kranjske 5, iz Štajarske 4, iz Primorske 3, iz Bosne in Hercegovine 9, iz Srbije 7, iz Bolgarske 13, iz Črnogore 2 in iz Makedonije 5.

(Slovaki na Ogrskem.) Število slovaškega prebivalstva na Ogrskem se zadnja leta zdatno množi, v veliko jezo Mažarov, a še v večjo zavist to in onostranskih Nemcev. To množenje pa si smemo tolmačiti le tako, da prodira slovanska zavest med Slovaki v kljub vsemu zatiranju; Slovaki spoznavajo vzajemnost z ostalimi Slovani, ter napram statističnim poizvedovalcem nevstrašeno pripoznavajo, da so Slovani. Skoraj izključno slovaški element se nahaja v komitatih Neutra, Barč in Hont pa tudi v požonjskem komitatu so morali Mažari v svojo žalost konstatovati, da je naraslo število slovaškega prebivalstva od leta 1891 za 130.000 duš, dočim so se Mažari v kljub znanim krutostim pomnožili samo za 28.000 duš.

Ogled po širnem svetu.

(Spomenik pokojne naše cesarice Elizabete) so odkrili v Mentonu ob Genfskem jezeru v Švici.

(Italijanski progresovci na novinarskem shodu v Rimu in kralj Italije.) Zadnjič smo poročali, da se je otvoril v Rimu shod novinarjev. Zastopani so tudi primorski italijanski listi. Posebno na dobrem glasu pa mora biti v Italiji tržaški list „Piccolo“ s svojimi izdajalskimi tendencijami, kajti njegovega urednika je italijanski kralj posebno odlikoval. Poizvedoval je po odnošajih v Primorju ter uredniku dvakrat iskreno stiskal roko. Menda je hotel vedeti, če jabolko lepo zori.

(Rumunski kralj in kraljica) prideta te dni v Opatijo, kjer ostaneta dlje časa.

(Na Turškem) raste stranka Mladoturkov, h kateri pripada po večini turško razumništvo. Stranka stremi za napredkom in moderno civilizacijo; v tem smislu upa prekucniti obstoječe zastarele upravne odnošaje v turški državi. Tej napredni stranki so sovražni le — sultan in njegovi vladni privrženci. Ti stikajo za somišljeniki mladoturške propagande, katere doleti brezobzirna kazen. Nedavno so zaprli polkovnika

Tewfik bey, ko se je povrnil od črnogorskega kneza, kateremu je izročil sultanov dar — lepo ladijo. Na sumu je mladoturške propagande.

(Razoroževalno konferenco), h kateri so dobile že vse države vabila razven Bolgarije, imenujejo nemški listi, kakor graška „Tagespost“, največjo komedijo našega stoletja. Tako daleč so že prišli Nemci v sovraštvo do Slovanov, da si drznejo nazivati svetovno rešilno akcijo „komedijo“, ker ista izhaja od najmočnejšega vladarja — Slovana.

(Smrtno kazen odpravijo) tudi v državi New-Jersey v Severni Ameriki; zato pa tudi ne bo nikdo pomiloščen, kdor je obsojen v do smrtno ječo.

(Ameriške vlade) so sklenile, da ne bodo v prihodnje več varovale onih svojih someščanov, ki so se priselili iz Evrope ter tam dobili ameriško meščanstvo, ko bi se vrnili v domovino ter jih tukaj pozove dotična država pod orožje. Dosedaj so se vračali takšni ameriški naturalizirani meščani z ameriškim potnim listom svobodno v domovino, ne da bi jih bila smela domača država siliti, naj zadostijo svoji vojaški dolžnosti.

Dopisi.

Iz Žalca. „Kmetijska zadruga v Žalcu“ deluje nekaj nad jedno leto v popolno zadovoljnost. Namen isti je, kmetovalce podučevati kako si zamorejo povečati in zboljšati dohodke kmetijstva. V to svrhu se prirejajo na raznih krajih podučni shodi n. pr. o zboljšanju travnikov, gnojil, živinske pasme itd. Zadruga je naročila in med kmetovalce razpečala sedem in pol vagona umetnih gnojil za travnike, kar bode gotovo živinsko klajo in s tem živinorejo povspešilo.

Za povzdigo umnega sadjarstva priredila je zadruga lansko jesen razstavo sadja v „Nar. domu“ v Celju s podučnim shodom sadjarjev.

Razstava se je vrlo obnesla ter bo gotovo ugodno vplivala na razvoj umnega sadjarstva v naših slovenskih pokrajinah.

Denarni promet je znašal do konca leta 1898 nekaj nad 5000 gld., za začetek vsekakor povoljno.

Čistega dobička je 60 gld., bilo ga bi več, da ni bilo toliko usanovnih stroškov.

Vplačani deleži znašajo 102 gld. rezervni zaklad s 30% čistega dobička pa 76 gld.

Predstojništvo zadruga pa se je tudi trudilo, da se ustanove še po drugod enake zadruge, kar se je tudi zgodilo v Št. Jurju ob juž. žel., v Št. Jurju ob Taboru, Cvenu in Križovci. Ko bode osnovanih deset zadrug, napravi se zaveza kmetijskih zadrug. V teku t. l. napravi žalska zadruga s pomočjo države in dežele več mlekaric in zajedno z „Južnoštajarskim hmeljarskim društvom“ skladišče za hmelj in druge poljske pridelke.

Končno hočemo še nekoliko omeniti o takoimenovanih „Konsumnih društvih“, katerih se trgovci, in to po pravici, bojé. Enkrat za vselej naj bode povedano, da kmetijske zadruge osnovane s pravili, kakršna ima „Kmetijska zadruga v Žalcu“ in kakršne so se osnovala in se snujejo sploh, nimajo in ne smejo imeti namena postati trgovec ter se pečati s kupovanjem in prodajo živilj ali celó krčmariti, ampak kmetijskih zadrug je in mora ostati namen, da pomagajo kmetovalcu do boljšega blagostanja s podukom in izobraževanjem kmetovalcev, z racionalnim in pravilnim obdelovanjem polja, s skupno nabavo poljedelskih potrebščin, in s skupno prodajo poljedelskih pridelkov in istih proizvodov.

Vse to se pa doseže z združenjem kmetovalcev v zadrugah, s pomnoženjem kmetijskih strokovnih šol, z upeljavo boljše pasme živine in pomnoženje iste z vzajemnim zavarovanjem poljskih pridelkov proti toči in živine proti nesreči in boleznim, z upeljavo mlekaric in skladišč za poljedelske pridelke itd. Vse to pa se ne doseže s konsumnimi društvi, katera kramarijo in krčmarijo, taka društva niso v povzdigo kmetijstva, pač so na škodo istemu, ker ta čas, ko se bavijo, s kupčijo pa ne delajo za povzdigo kmetijstva in njega blagostanje.

Kmetijski stan je tako ozko zvezan z obrtniškim in trgovskim stanom, da ne more in ne sme nikjer trpeti, da bi se ta ali oni stan uničeval, ampak vsi ti trije navedeni stanovi morajo delati vzajemno in v slogi, da se spodrine s površja tuja konkurenca in škodljivi izkoriščevalci ljudstva.

Od Sv. Jederti nad Laškimi trgovci. Pregovor pravi: „Kogar bogovi črté, tega za učitelja naredé“, jaz Vam pa pravim: kogar bogovi črté, temu pošljejo nemškutarja za učitelja, in cela župnija s sosedi vred ima dovolj pokore, kakor je to pri nas.

Nerad sem se odločil k temu, da Vam poročam o tužnih odnošajih, katere gledam in prenašam že lepo vrsto let na svoji rodni grudi tukaj pri Sv. Jederti.

Kaj mislite, zakaj da rajši molčim? Ker je edini provzročitelj naših nezdravih razmer odgojevalec naše mladine, a v učiteljsko delovanje se ne vmešavam rad, to tem manj, ker bi s kritikovanjem znal užaliti ves učiteljski stan, česar me Bog varuj!

Preveč čislam splošno uzorno delovanje našega slovenskega učiteljstva. Kolikor je v mojih zmožnostih, sledim učiteljskemu delovanju v šoli in javnosti, za kar imam priliko pri — sosednjih mi učiteljih, pri našem domačem nadučitelju pa to pogrešan, ker ima mož s prusko politiko zastrupljeno dušo, vsled tega nikake ljubezni do naše slovenske mladine, pač pa raste ta njegova ljubezen dan na dan za naše — žepe in zemljo.

Kolikokrat sem že zdihnil, ko vidim to pokoro in sad njegovega sejanja v naši gorski slovenski fari: Bog nas je bil udaril s slepoto, ko smo sprejeli takšnega pruskega agenta v svojo sredino ter mu izročili v odgojo svoje najdražje — svoje otroke!

Ko bi se šlo pri tem samo za osebo, za jedno malenkostno nemškutarjsko dušo, bil bi pač greh Vam tratiti čas in prostor v Vašem listu. Toda tukaj je izpostavljena čast naše slovenske župnije, naša narodna čast ter blagor naših otrok. Zato bi že bila zdavno dolžnost naših župljanov, ugovarjati skupno in povsod zoper takšno krivico. Ne rečemo, da bi nam bil škodoval s svojimi vspehi glede ponemčevanja — vspeh je imel le pri svojih lastnih otrocih, kateri delajo s svojim vedenjem sramoto naši fari, kjer so se rodili — nam škoduje baš narobe: s svojimi nevspehi.

Koliko ur se potrahi v šoli z brezpotrebim nemškutarjenjem, mladina zgubi veselje do šole, do poduka sploh, da, celó do — molitve. Tako mi je tožil nedavno moj sosed, kako je naš nadučitelj priganjal njegovo deklico v šoli, naj moli nemško. Grozil ji je s kaznijo ter jo baje tudi kaznoval, samo ker deklica ni storila tega, kar ne zna. Otrok se je prijoval domov. Jeli to metodična vzgoja slovenskih otrok, ali ni tako postopanje očitna pruska agitacija, kakršno širi Wolf. Pri nas pri Sv. Jederti ima vernega „jogra“!

In koliko ložji posel ima takšen prusko misleči učitelj, nego sam vodja velikonemške agitacije! Dočim mora Wolf še le prositi za dovoljenje, sklicati shod ter tukaj pod nadzorstvom kakšnega državnega organa govoriti, pošiljamo našemu nadučitelju mi sami svoje otroke, katere nam odtuja brez vsacega nadzorstva.

In če tudi ne doseže pri njih nameravanega smotra, zamudi se z nemškimi eksperimenti čas, otroci se ne naučijo dovoljno v materinščini, — in namen je tudi vsaj deloma dosežen.

Da ta mož vse do zadnje pičice uraduje nemško, to je vendar umljivo; toda najgrša predrznost je, da pošilja krajnemu šolskemu svetu, ki obstoji iz samih kremenitih slovenskih posestnikov, nemška vabila za zborovanja, da sestavi nemške zapisnike, katere potem možaki ponižno podpišejo, ne da bi vedeli, kaj si je mogočnež v svoji velikonemški modrosti sestavil. Da, isti možje so celó pripovedovali, da so podpisali prazno polo, na katero je še le pozneje prišel nemški zapisnik.

Toda bodi dovolj! V svoje vsakdanje vzdihe vpletamo: Kuge, lakote ter nemčurskega nadučitelja reši nas, o Gospod!

Narodno-gospodarske novice.

Kako si pridobiva lahko kmet za njega poklic potrebne nauke.

(Spisal Ivan Belé.)

Vsi nauki kmetijski morajo imeti za podlago dobro presojeno skušnjo z znanstvenega in praktičnega, posebno pa gospodarskega stališča. Delovanje potovalnih učiteljev ni vedno ravno najlažje. Kdor vzame za vsako predavanje knjigo ali kak članek iz časopisov v roke, pripravi si lahko lep govor ter napravi s tem na ljudi utis, jih dobro zabava, pa s tem ne služi prav namenu. O tacihih prilikah bi kmetu ne smelo biti za zabavo, nego za stvar. Govor, poduk naj bode pa željam kmetov in krajevnim razmeram prikrojen. Najbolj uspešen je poduk v obliki razgovora. Tako zna učitelj pomagati potrebam in željam kmetov. Seveda mora biti potovalni učitelj v svoji stroki dobro podkovan, poznati mora krajevne in splošne gospodarske razmere. Prvo bi moral prinesiti že po svojih šolskih študijah in praksi seboj in to zmožnost dokazati z izpitom kakor se vrši n. pr. na dunajski c. kr. kmetijski šoli za kmetijske učitelje. Krajevne in splošne gospodarske razmere zamore spoznati še le med svojim delovanjem, in do tega mu zamorejo pripomoči kmetovalci z zaupanjem. Da se doseže namen potovalnega poduka, mora postati razmerje med kmeti in dotičnim učiteljem nekako prijateljsko-zaupno, eden mora drugemu podpirati. Zavedni kmetje in prijatelji kmetov naj bi — kakor to že, rečeno jim bodi v slavo, mnogi storé — pripravljali kmete za ta prepotreben poduk. Nazaupnost, ali pa celó nepristopnost poduka napravila je že marsikateremu kmetovalcu mnogo škode, marsikateremu je vsled tega bila odvrnjena velika korist. Vse vlade vpoštevajo korist popotnega kmetijskega poduka in ga krepko podpirajo. Kmetje, katerim je ta namenjen, naj bi ga tudi tako vpoštevali. Če imajo tudi kakšne posebne predsodke proti osebam, ki služijo za ta poduk, naj se pritožujejo, naj skušajo osebo premeniti, a s stvarjo naj se spoprijaznijo, naj jo podpirajo v svoje in splošno korist narodnega gospodarstva.

S tem smo razpravljali o glavnih točkah, kako bi si zamogel kmetovalec pridobiti najpotrebnejša sredstva za pridelovanje, namreč primerne duševne zmožnosti.

Vsak kmet in vsak prijatelj kmeta (in prijatelj kmeta, osnove našega splošnega gospodarstva pa mora biti vsak človek) naj skuša po zmožnosti podpirati in pomagati. Če zna kmet krasno sadje, izvrstno vino, mleko, surovo maslo itd. z boljšim vspehom, znabiti ceneje kakor dosedaj, pa z večjim dobičkom pridelovati, se bode nad tem tudi meščan, obrtnik in sploh vsak stan veselil, kateri rabi te pridelke. Boljši pridelki mu bodo bolje ugajali. Vsled večjih dohodkov pa bode tudi kmet bolj zmožen plačevati in bode marsikaj lahko zopet od družih stanov kupil.

Složno delovanje med različnimi stanovi v narodnem gospodarstvu bode v prosep vsem.

O omandanju in okrajševanju poganjkov cepljenih trt.

Namen vinogradarstva je v prvi vrsti pridelovanje grozdja, ne pa pridelovanje lesa. Poslednjega naj se pridelava na vsaki cepljeni trti le toliko, kolikor se ga potrebuje za prireditve in dozoritev grozdja v tekočem letu, in pa za režnjo v prihodnjem. Dopuščati, da zraste na pravilno obrezani trti lesa kolikor ga hoče, ni nikakor gospodarsko, kajti odvečni les v gospodarstvu pač skoraj nič ne zaleže, iz zemlje pa vendar le posrče dosti redilnih snovi, katere bi lahko v prihodnjosti koristile. Zato najdemo v vseh tistih vinorodnih deželah, katere so na glasu, da stoje na visoki stopinji umnega vinogradarstva, tudi poletno režnjo trt, to je, tam vidimo, da ne puste trti rasti vseh poganjkov, kolikor jih na spomlad požene, ampak nekatere omandajo — omulijo — popolnoma, druge pa le okrajšajo. In potrebno je, da se to vpelje tudi pri nas v cepljenih vinogradih. Koliko truda in stroškov pač dandanes stane, predno napravimo cepljeni in rodovitni vinograd! Zato je treba z redilnimi zemeljskimi snovmi kolikor mogoče

štediti, da nam trte tem dlje trpé ter rodé obilo grozdja, ne pa lesa. Tega pridelamo za kurjavo hvala Bogu po hostah še dovelj, in nikakor ni potreba, da bi za to skrbeli tudi po vinogradih. Mandanje in skrajševanje poganjkov je popolnoma jednako, naj bode deblo višje ali nižje. Mandati se prične lahko, kakor hitro so poganjki jedno ped dolgi. Kar se nahaja poganjkov po deblu, omanda se vse popolnoma proč, razen ako je znabiti deblo že čez meter visoko, torej previsoko, in bi se želelo čez dve leti skrajšati. V poslednjem slučaju pusti se na deblu po jeden poganjk rasti in priveže se ga k deblu. Da moramo za to od večjih poganjkov najmočnejšega zbrati, razume se samo ob sebi. Na palcu rasteče poganjke pustimo rasti ter jih povežemo ob kol, in še le prve dni septembra, ko se prične že grozdje mehčati, skrajšamo jih nad kolom, to je, nad kolom jih kar gladko odrežemo. Na napnencu rasteče poganjke, kateri nimajo zaroda, odmandamo, one pa, kateri nimajo zaroda, skrajšamo nad četrtem listom, rastočim nad najvišjim zarodom. Za slučaj, da ni za prihodnjo režnjo na palcu dovolj poganjkov — bodi si iz katerega vzroka koli — pustimo palcu najbližnji poganjk na napnencu neskrjšan, ter ga privežemo ob kol, naj ima že kaj zaroda ali nič.

Korist tega dela, katero se po vajenem človeku veliko hitrejšo vrši, kakor bi kdo mislil, je večstranska.

1. Na trti se ne prideluje nepotrebnega lesa in zemlja se vsled tega ne izčrpava brez koristi.

2. Za prihodnjo režnjo potrebni les — na palcu — postane veliko čvrstejši in močnejši, kakor bi sicer postal.

3. Grozdje dozori kolikor toliko poprej in je debelejšje, ker mu koristijo vse tiste redilne snovi, katere bi se sicer v brezpotrebni les zlivale.

4. Peronospera, grozdna plesnoba in vse druge bolezni, katerim so glivice vzrok, zgube velik del svoje škodljivosti, ker pride grozdje in cela trta bolj na zrak in na sonce.

Zaradi velike koristi mandanja in okrajševanja poganjkov naj bi se to delo tudi pri nas sploh upeljalo in izvrševalo leto za letom

Koledar.

Petek (14.) Tiburcij, muč.; Lambert, škof. — Sobota (15.) Anastazija, dev.; Helena, kraljica. — Nedelja (16.) 2. povelikonočna. Turbij, škof. — Ponedeljek (17.) Rudolf, škof; Anicent, muč. — Torek (18.) Apolonij, m.; Elevation, škof. — Sreda (19.) Krescencij; Leon IX. papež. — Četrtek (20.) Marcellin, škof; Sulpicij, muč. — Prvi krajec 17. ob 11. uri 48 minut zvečer.

Sejmi.

Dne 17. aprila v Kapeli pri Brežicah in v Šmarji pri Jelšah. Dne 20. v Št. Ilju pri Turjaku.

Loterijske številke.

Linc 8. aprila 1899: 67, 60, 84, 47, 62
Dunaj 8. " " 70, 29, 12, 37, 77

Išče se

pošten oženjen se mlad mož, kateri bi prevzel hišo s štirimi sobami, shrambo za jestvino, dvema kletima, sočivnim in sadnim vrtom, tik okrajne ceste blizu železnice v vasi s cerkvijo v okraju Šoštanj.

To posestvo je združeno z gostilniškim obrtom, ter ob enem sposobno zavoljo lepe lege tudi za trgovino.

Natančnejši pogoji izveže se pri g. Ivanu Lipoldu trgovcu in posestniku v Mozirji. (123) 3—1

Posojilnica v Pišecah

ima dne 23. aprila 1899 predpoludne ob 8. uri svoj redni občni zbor s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva o letnem računu in porabi čistega dobička. 2. Volitev načelstva in računskih pregledovalcev. 3. Razni predlogi. Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, tedaj se vrši ob 9. uri isti dan in po istem dnevnem redu drug občni zbor, pri katerem se zboruje brezpogojno.

Načelstvo.

Najboljšo slivovko

domačega pridelka, pošilja po 60 kr. liter, če se je naroči sodček 100 litrov

Anton Štefanzjoza

Sv. Florjan, p. Rogatec, železnična postaja Poljčane.

Akad.-tehn. društvo „Triglav“ v Gradcu obvešča svoje častne, redne, podporne ter bivše člane o smrti bivšega rednega člana, gospoda

dr. Mateja Pikel-a

zdravnika v Postojni

ki je 10. t. m. v Postojni preminil.

V Gradcu, dne 13. malega travna 1899.

Odbor akad.-tehn. društva „Triglav-a“.

Za odbor:

jur. Dolfe Meh   jur. Bog. Seneković
t. č. blag.   t. č. tajnik.

Dva krepka učenca

rajši starejša, nego preslabotna, sprejme

(126) 2—1 **Štefan Strašek**

čevljarski mojster v Celju, Graška ulica.

Molitvene bukvice

priproste, kakor tudi v najfinejih vezih, po vsakoršni ceni pri

Dragotin Hribar-ju v Celji

Posebno opozarjamo preč. g. katehete in duhovščino na velik izbor molitvenikov za šolarčke, kakor tudi odrasle.

Zacherlin

Ne v zavitkih
jedino pristen v steklenici!

To je v resnici neprekosljiva, radikalna pomoč proti vsakateri mrčesni nadlogi.

Celje:	Traun in Stiger	Gornjsko:	I. Idvorski
..	Alojzj Walland	Trg Lemberg:	Franc Zupančič
..	Viktor Wogg	Laško:	Andrej Elsbacher
..	Milan Hočvar	Planina:	Lud. Schescherko
..	Ferdinand Pollé	..	F. Wambrechtsteiner
..	Josip Matič	Gornjigrad:	Jakob Božič
..	Anton Ferjen	Polčane:	Ferd. Ivanus
..	Friderik Jakovitsch	..	A. P. Krantsdorfer
..	Fr. Rischlawy	..	Anton Schwell
..	Karel Gela, lekarna	Mozirje:	Leopold Vukič
..	Fran Zanger	Pristava:	Marija Suppanz
..	Fran Janesch	..	And. Suppanz
..	Anton Kolenc	Brežice:	Fran Matheis
..	M. Ranscher lekarna	..	Varlec & Umek
..	Topolak & Pečnik	St. Paul:	Norbert Zanier
..	Josef Schinz	St. Juri:	Fran Karlin
Braslovce:	Ant. Plaskan	..	J. F. Schescherko
..	Josip Pauer	St. Lovrenc:	Elija Turin
Dobrna:	Jos. Sikošek	Smarje:	Josip Wagner
Hrastnik:	Alojzja Bauerheim	..	Janez Löschnigg
..	Konsumno društvo	Trbovlje:	Konsumno društvo
..	Josip Wouk	..	J. M. Krammer
Konice:	Fr. Kupnik	..	Fran Pollak
Vojnik:	Fr. Zottl	..	Rob. Stenowitz

Ljubno: Fr. X. Petek
Videm: Janez Filipič
Sevnica: A. Fabiani
S. F. Schalk
Ludovik Smole
Zwenkel & Cmp.

Zibika: Janez Založnik
Ivan Novak
Vitanje: Anton Jaklin
Velenje: Karl Tschler
Zalec: Adalb. Globočnik

Podpisani dovoljuje si častiti dohovščini in p. n. občinstvu naj uljudneje naznaniti, da je preselil svojo obrt v **Graško cesto št. 23.**

Za bližajočo se sezono se priporočam v napravo **vseh vrst oblek za gospode in dečke** v najelegantnejši izpeljavi in po najnižjih cenah.

V blagu imam vedno najnovjše v zalogi. Velika zaloga konfekcije za gospode in dečke, kakor: vsakovrstne obleke, športne sukne najnovjše mode, površniki, haveloki itd. v vsakej velikosti in fazoni po čudovito nizkih cenah.

Velespoštovanjem udani
(117) 2-1 **Josip Hočevar.**

Zdravega in krepkega učenca

poštenih starišev, z dobrimi spričevali, sprejme takoj **tvrdka** (119) 2-1

And. Elsbacher na Laškem.

Vabilo na

občni zbor

Posojilnice v Celji, registrirane zadruge z neomejeno zavezo — Vorschuss-Verein in Cilli, registrierte Genossenschaft mit unbeschränkter Haftung, kateri se boče vršil v nedeljo, dne 23. aprila 1899

ob 12. uri popoldan v sejni dvorani „Narodnega doma“ v Celji s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva.
2. Odobrenje letnega računa za leto 1898.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Razni predlogi.

Celje, dne 10. aprila 1899.

Načelstvo.

Svarilo.

Svarim vsacega, da gospej Katarini Schwab na moje ime ne dá ne denarja ne drugih vrednosti, kajti jaz nisem plačnica za njo.

(114) 1

Apolonija Vrečer.

Učenca

sprejme takoj **Ivan Rakoša**, dimnikar v Ormoži. (116) 2-1

Proso

vsako kvantiteto po najboljši ceni kupuje **Peter Majdič v Celji.** 3-1

Na prodaj

je hiša z gostilno in prodajalnico na glavni cesti 10 minut od kolodvora St. Jurij na juž. želez.; k hiši spada 4 orale njive in živinski hlev.

Več pove upravništvo tega lista.

Naznanilo.

Ravnateljstvo gornjesavinjske posojilnice v Mozirji namerava dati svojo gostilno pri „Kroni“ obstoječo iz 7 sob in celo hišno opravo, 2 kleti, kegljišča, ledenice, gospodarskega poslopja in dveh vrtov od 1. majnika t. l. po jako ugodnih pogojih v najem.

Na posebno željo odda se tudi ena njiva obsegajoča 2/3 orala. — Kavcija boče enoletna najemna. — Natančnejši pogoji zvejo se le osebno od ravnateljstva posojilnice v Mozirji. (106) 3-3 **Ravnateljstvo.**

Podobice za I. sv. obhajilo

kakor tudi različne druge podobice se dobe po jako nizki ceni v trgovini

D. Hribar-ja
v Celji.

Potovalca

išče proti gotovini in dietami jedna prvih kat. zavarovalnic proti nezgodam. Prosilci ki lahko izkažejo popolno zmožnost, naj pošljejo svoje ponudbe opremljene s spričevali pod števil. 1000 uprav. „Domovine“ v Celji. (104) 3-3

Služba občinskega tajnika

z letno plačo 360 gl. je takoj oddati. (Poleg tega je tudi nekaj privatnih zaslužkov.) Prosilci morajo biti nemški in slovenskega jezika v govoru in pisavi popolnoma zmožni ter večji potrebnih postav. Dokazati morajo, da so že kot občinski tajniki službovali. (106) 3-3

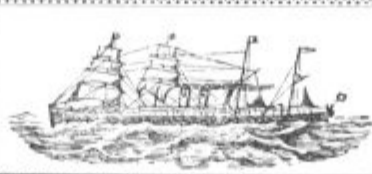
Občina trga Velenje 27. marca 1899.

Vinko Ježovnik, župan.

Vožne karte in tovorni listi v

AMERIKO.

Kralj. belgijski poštni parnik

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v **Novi Jork in Filadelfijo.** Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV. Wienergürtel 20, **Julij Popper, Bahnstr. 8, Innsbruck** in **Anton Rebek, Kolodvorska ulica 29 v Ljubljani.**

Najboljše strune

za gosli, kitaro, tamburico ali citre so za dobiti v trgovini

Drag. Hribar-ja v Celji
R. tovška ulica št. 2.

Zahvale.

Spoštovani gospod!

Zahvaljujem Vas, ker ste mi poslali tako izvrstno zdravilo proti kašlju in prsoboli. Porabil sem jedno steklenico trpotčevega soka, pa sta mi kašelj in prsobol skoro prenehala. Pošljite mi takoj še 3 steklenice Vašega izvrstnega trpotčevega soka ter zraven tudi 2 zavoja čaja proti kašlju. Z velespoštovanjem

Vaš hvaležni

Jakob Suppan.

V Divači, dne 19. vinotoka 1897.

Trpotčev sok (Spitzwegerich-Saft), kateri deluje tako izvrstno zoper kašelj, prsobol, hripo, težkemu dihanju pa tudi za stare bolečine, dobiva se vedno svež v lekarni k Zrinjskomu, H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Naj vsakdo pazi na varstveno znamko, ker le oni trpotčev sok je iz moje lekarne, ki ima na steklenici sliko Nikole Šubića Zrinjskega, bana hrvatskega.

Cena steklenici trpotčevega soka z natančnim navodilom o vporabi je 75 krajcarjev. Zraven trpotčevega soka je tudi dobro rabiti gorski čaj proti kašlju.

Cena jednemu zavoju gorskega čaja proti kašlju z natančnim navodilom je 35 kr.

Prvo kakor drugo se pošilja vsak dan po poštne povzetju. Kdor pošlje denar v naprej, naj priloži za vozni list in za zabojček 20 kr.

Lekarna k Zrinjskomu

H. BRODJOVIN

Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Čenjeni gospod lekarnar!

Pred kratkem časom sem si naročil od Vas jedno steklenico krepilnih švedskih kapljic, one so meni in mojim znancom tako dobro pomagale, da se Vam moram za to dobro zdravilo najtopleje zahvaliti. Blagovolite mi za moje znance še poslati tri steklenice po 80 kr. po poštne povzetju.

S spoštovanjem

Vid Zanič

Modruš, dne 26. maja 1898.

Naznanilo in priporočilo.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanim, da sem preselil svojo čevljarstvo obrt v hišo **g. Naskota** v Gospodski ulici števil. 24.

Priporočam se za cenjena naročila in obljubujem točno, ceno in solidno potrežbo.

V Celji, dne 5. aprila 1899.

(110) 3-2

Fran Perdan

čevljarški mojster.

Zobozdravniško

naznanilo.

Javim sl. občinstvu, da ordinujem za zobozdravništvo vsaki dan od 9.—12. ure dopoldne in od 2.—5. popoldne.

(91) 5-5

Dr. Alojzij Praunsels.

Dragi bralci „Domovine“!

Svoji k svojim!

Anton Kolenc

trgovec v Celji

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na debelo in drobno.

Kupuje vsake vrste deželnih pridelkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo, proso, konoplje, laneno seme. Ob času vsake vrste sadje, tudi divji kostanj vsake množine, sploh vse deželne pridelke po najnižjih cenah. Vzajem tudi še fižol vsake vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in kurečino. Kupim tudi suhe gobe, orehe, suhe in sveže hruške, želod itd., vse po najvišjih cenah. — Častitim gg. duhovnikom naznanjem, da imam vsakovrstne pristno čebelno-voščene sveče v zalogi.

Imam tudi **krompir za seme** v zalogi, rožni in beli in **seme štajarske detelje.**

„Pri dobrem pastirju“!

Kupim vsake vrste jabolka.

Kupim vsake vrste jabolka.